

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. október 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az emberölés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2019. május 14. napján kihirdetett **ügyszám/42.** számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a DNS maradványok megsemmisítését rendeli el.

Az elkobozni rendelt karó sorszáma helyesen 15.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban 13 169 (tizenháromezer-egyszázhatvankilenc) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott lakcíme **CÍM 1.** szám, tartózkodási helye **CÍM2.**

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék a 2019. május 14. napján kelt **ügyszám/42.** számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés], ezért 10 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontjáról, valamint a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen a vádlott és a védője kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést, amelyet a védő utólag írásban indokolt és nyomatékosabban kérte figyelembe venni a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket.

Az ügyész tudomásul vette a törvényszék döntését.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak ítélte és az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta, utalva az ítélet korlátozott felülbírálatára [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pont; 590. § (3) bekezdés].

A másodfokú nyilvános ülésen a védő az enyhítésre irányuló indítványát fenntartotta, kiemelve a vádlott személyiségzavarát, a sértetti közrehatást, az időmúlást és a részbeni beismerő vallomást.

A védelmi fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés enyhítését célozzák [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont], ezért az ítéltábla a Be. 590. §-ának (3) bekezdése értelmében a törvényszék ítéletének csak a jogorvoslattal sérelmezett rendelkezését bírálta felül. A korlátozott felülbírálat - figyelemmel a Be. 590. §-ának (5) bekezdésére - kiterjed a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésére, az

eljárási szabályok betartásának azon vizsgálatára, amelyek megsértése az ítélet hatályon kívül helyezését vonná maga után [Be. 608. § (1) bekezdés]. Az ítélet tábla ezen korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, indokolási kötelezettségének eleget tett. Az ítélet tábla a Be. 591. §-a (2) bekezdésének a) pontja értelmében az elsőfokú határozat megalapozottságát nem vizsgálhatta, és döntését a törvényszék által megállapított tényállásra alapította. Ezen tényállás alapján **vádlott** bűnösségére okszerűen vont következtetést és a bűncselekmény jogi minősítése is helyes és törvényes.

Az elsőfokú bíróság feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek azonban helyesbítésre szorulnak a következők szerint:

Az emberölés büntettének büntetési tétele öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés. A bűncselekmény elkövetésére 2017. december 31. napján került sor. A jogerős elbírálásig még kettő év sem telt el. Figyelemmel az élet elleni bűncselekmény büntetési tételére, ez a nem egészen két év időmúlás nem olyan tartamú, amit enyhítő körülményként a vádlott javára lehet értékelni, ezért ezt mellőzte az ítélet tábla. Ezzel kapcsolatban kellett mellőzni az ítélet 6. oldal 6. bekezdésének utolsó mondatát is.

Az ítélet, figyelemmel az igazságügyi orvosszakértői véleményre, azt tartalmazza, hogy a vádlottnak nincs személyiségzavara (ítélet 2. oldal 4. bekezdés), továbbá az került rögzítésre, hogy **vádlott** személyiség-összetevői nem segítettek elő, nem könnyítették meg a terhére megállapított bűncselekmény elkövetését (ítélet 2. oldal 5. bekezdés utolsó mondata). Ennek következtében az ítélet tábla mellőzte az enyhítő körülmények sorából az enyhe fokú személyiségzavart.

A másodfokú bíróság beszerezte a vádlott új erkölcsi bizonyítványát, amelyben már nincs feltüntetve a Miskolci Városi Bíróság által kiszabott 240 óra közérdekű munka, ezért a Btk. 97. §-ának (2) bekezdése értelmében a vádlott büntetlen, így a büntetett előéletének már nincs súlyosító hatása.

Ugyanakkor további súlyosító körülmény a különös kegyetlenséghez közeli elkövetési mód, utalva a sértett 21 rendbeli sérülésére.

A törvényszék által a középértékben kiszabott szabadságvesztés igazodik a bűnösség fokához, jól tükrözi a vádlott társadalomra veszélyességét, így a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget, ezért a védelmi jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

Elírás miatt az ítélet 6. oldal 3. bekezdésében a Btk. 44. §-a helyett a 34. § a helyes.

A nyomozás során rögzített DNS anyagmaradványok iratoknál való kezelése - amint azt a törvényszék tette - szükségtelen, ezért azok megsemmisítését rendelte el a másodfokú bíróság a Be. 320. §-a (1) bekezdésének a) pontját alkalmazva.

Korrigálta az ítélet tábla az elkobozni rendelt karó sorszámát.

Az eddig írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írt helyesbítésekkel a Be. 605. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A letartóztatás további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén, míg a bűnügyi költségről hozott rendelkezés a Be. 613. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Végezetül rögzítésre került a vádlott állandó lakcíme és tartózkodási helye.

Debrecen, 2019. október 1.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék **ügyszám**/42. számú ítélete a másodfokú bíróság végzésével jogerős.

Debrecen, 2019. október 1.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke